

LA DESESPERACIÓ D'UNA FAMÍLIA PER LA GREU MALALTIA DE LA LAURA PUJOL RENART

Laura Pujol i Renart

aquestes coses no eren d'esperar
després de tot el que has passat
que avui ens puguis acompanyar.

Aquell setembre dia disset

fou un diumenge desesperat
gràcies el teu *carinyo* Albert
que sempre està al teu costat.

Els teus pares igualment

amb el cor molt encongit
no et deixen ni un moment
t'estan donant tot el seu esperit.

També tot el que et faci falta

per poder-te anar recuperant
tu has estat molt i molt malalta
però mai has perdut el teu galant.

Laura quin *carinyo* tan formal

crec que avui en dia ja no n'hi ha
ha estat sempre amb tu i amb el teu mal
amb tot i per tot t'ha volgut ajudar.

La nostra Laura pobreta

quaranta-sis dies a Girona
ingressada a l'Hospital "El Trueta"
esperant i desitjant que et posessis bona.

La metgessa que et va operar

dient que ella no sabia què més fer
la Laura sembla que resistirà
perquè el que s'ha fet ha anat molt bé.

Però més tard la cosa es va complicar

cada dia la pressió t'anava pujant
tots desesperats amb ganes de plorar
perquè la nostra Laura ens estava deixant.

Tot era un vall de llàgrimes mai vist

els metges no donaven cap bona explicació,
pares, Albert i més família... tothom estava trist,
tots plorant i esperant la teva recuperació.

Aquella recuperació que mai arribava

metges, infermeres, tothom estava atabalat
tota la família amb tristesa esperava
poder veure la Laura en més bon estat.

Tot això era una pena constant

Laura, mai de la vida et podràs imaginar
la infinitat de gent que hem estat pregant
perquè tu fessis el possible per poder-te curar.

Des del dia disset de setembre

que vas ésser tant desafortunada
fins el dia sis de novembre
has estat al Trueta ingressada.

El dia sis vas sortir del Trueta
traslladada a la Guttmann a Badalona,
per desgràcia encara no t'aguantaves dreta
ningú sabia si et posaries bona.

Sort que vas tenir el cor molt valent
i moltes ganes de voler tirar endavant.
Feia dies que ho passaves molt malament,
també patien els pares i el teu galant.

A la Guttmann de Badalona
qui més qui menys, tothom queda admirat,
perquè tu t'estàs posant bona
ja que vas entrar amb molta gravetat.

Tot el que t'ha passat és fatal
la metgessa de la Guttmann quan vas entrar
diu: "Aquesta noia te molt de mal
no sabem si tot això ho recuperarà!".

Metges, infermeres, tothom queda parat
de veure tota la teva recuperació
els pares i el *carinyo* sempre el teu costat
aquesta és la teva gran salvació.

Tots els terapeutes de l'hospital
et fan recuperació amb una gran simpatia,
desitjant que et puguin treure el mal
per més tard tenir una bona alegria.

Això és el que tota la família desitgem
i els que no són de família igualment
perquè som molts i molts que t'estimem
i a tots ens agradaria veure't somrient.

El mateix temps sentir-te parlar
després d'aquesta llarga temporada
tu al nostre costat t'agradava xerrar,
per quin motiu has estat tan desgraciada?

Qui és que t'ha volgut tan de mal?
Si en aquest mon és veritat que hi ha Déu,
no ha complert amb allò que més cal,
perquè tot això ha sigut molt greu.

No se si Déu en tots els mals apareix
per poder donar una llarga felicitat.
La nostra estimada Laura no es mereix
totes aquestes coses que li han passat.

Els dies i les nits van passant,
la nostra Laura no s'acaba de recuperar
tots nosaltres impacients anar esperant
que tu et posis bé per poder-ho celebrar.

El teu *carinyo* Albert pateix molt
per aquesta tristesa i desagradable malaltia
pobre Albert mai voldria estar tot sol,
ell només vol la teva companyia.

De la manera que el *carinyo* t'està cuidant
penso que ningú del món ho voldria fer,
perquè tot això que fa és impressionant,
amb tota la bondat i paciència que ell té.

La teva companyia és la que més li agrada
encara que tu estiguis amb greus situacions.
Tu per sempre ets la seva enamorada
i amb molt de gust t'omple la cara de petons.

Els pares, Albert i tots, volem sentir la teva veu,
amb quines ganes l'estem esperant!
Això per tota la família és molt greu
amb una gran esperança ho estem desitjant.

Quan serà que tindrem aquesta alegria,
quan així sigui no sabrem què fer de contents.
Tan de bo arribi molt aviat aquest dia
per celebrar-ho tots nosaltres i descendents.

Tots desitgem aquesta felicitat
de poder veure't molt i molt recuperada
amb el *carinyo* Albert sempre al teu costat
i la vostra vida ja estaria solucionada.

Els teus pares han decidit el dia tres de març,
sense gaires ganes, tornar obrir el Restaurant.
Quina pena per tots perquè tu no hi seràs,
no sabem si sense tu tirarà endavant.

Aquest Hostal de l'Arç sense tu,
molts ho passaran força malament,
perquè tot el que ha passat és molt dur
pels teus pares i l'Albert és molt violent.

Pels avis, cosins, cosines, tiets i tietes també!
Jo penso que és tothom en general,
perquè són molts que han fet el que més convé
desitjant poder treure't el mal.

Tots preguem que et posis bé molt aviat,
també molta gent ens està preguntant
a veure si la nostra Laura ha millorat,
perquè desitgem veure't al Restaurant.

La nostra néta: Has tingut molta mala sort!!!
Però de moment hi ha molta millora.
Pobra Laura aquest mal no t'ha mort
perquè gràcies a Déu no havia arribat l'hora.

No crec que sigui Déu qui t'ha salvat la vida
jo diria que ha estat la metgessa que et va operar.
Aquesta senyora va fer tot el que podia
perquè tu entre tots nosaltres poguessis estar.

Aquesta operació, per sort, ha estat positiva,
ja que tot es presentava molt complicat.
Però el més important, que la Laura és viva
I amb molta salut sempre al nostre costat.

La metgessa Paula i Cano,
molt trempada i decidida,
t'ha fet el millor "*regalo*"
perquè per sort t'ha salvat la vida.

Això si que són coses per recordar,
amb una gran il·lusió d'agrair,
ja que tu vas estar a prop de marxar
i ningú pensava veure't avui aquí.

Ja portes set mesos de malaltia,
han estat set mesos de patiment.
En aquests moments tothom voldria
que tu ja estiguessis al cent per cent.

Tot això esperem que arribi aviat
perquè tu molt ràpid vas prosperant.
Metges, terapeutes... entre tots t'han salvat,
els pares i el teu *carinyo* molt hi estan ajudant.

Tant el teu pare com la teva mare t'estimen molt
i el teu *carinyo* Albert igualment,
pateix de mala manera perquè, el que ell vol,
és poder-te treure aquest patiment.

Tot això sembla que s'està acostant,
encara no sabem del cert quan serà.
Però cada dia que passa vas millorant,
els teus avis ja voldríem que ja fos demà.

No solament els teus avis,
sinó totes les persones més estimades
que desitgem fer-te petons als teus llavis
i poder-te fer moltes abraçades.

És bo que vinguis a casa teva els caps de setmana,
això no deixa de ser una bona senyal,
tots nosaltres ho esperàvem de bona gana,
desitjant gran millora en el teu mal.

Aquests dies que véns a casa teva,
el teu *carinyo* sempre t'està cuidant
i en molt de gust diu: -La Laura és meva,
i jo sempre més el teu galant.

Laura, els teus pares ploren de veritat,
una filla tan treballadora, maca i tendre,
aquestes coses mai havien d'haver passat,
tot i això, el teu *carinyo* vol ser el nostre gendre.

Per nosaltres seria una gran il·lusió
que aquestes coses fossin una realitat,
i que tu puguis fer el que desitgis millor
per estar junts una llarga infinitat.

Oblidar per sempre aquesta greu malaltia
que mai de la vida havia d'haver vingut,
tant tu com nosaltres, ens ha destrossat la vida,
quina pena, això ha estat un greu ensurt.

Jo diria que això s'està acabant,
tots ho esperem amb una gran il·lusió,
et voldríem veure molt aviat al Restaurant
perquè Laura, sempre ets la millor.

Quan jo, el teu avi, vaig a l'Arç a treballar
allà veig exposada la teva fotografia
m'entra molta migranya i ganes de plorar,
perquè jo en persona, veure't-hi voldria.

Per tots s'hauria acabat la tristesa
i també totes aquelles ganes de plorar,
pensant que tu sempre treballaves sense pressa.
Laura, quina il·lusió si aviat hi pots tornar.

Els avis volem que això sigui aviat,
que tu puguis tornar al Restaurant
amb aquella lleugeresa servint algun plat
a totes les persones que l'estan esperant.

La teva mare és la que més et trobarà a faltar,
tu eres la que controlaves tot el menjador,
i de tant en tant, al Bar a donar un cop de mà
això per la teva mare era molt bo.

De quan en quan et feia alguna abraçada
dient: -La Laura no té ni pressa ni son!
Per tots molt *carinyosa* i trempada,
ella per mi és la més maca del món.

Pel teu *carinyo* Albert també,
ja que fins avui ho ha ben demostrat
desitjant que tu Laura et posis bé,
per viure sempre més al teu costat.

Amb gran il·lusió és el que ell voldria,
perquè tot això és el que més està desitjant.
Per la Laura, el *carinyo* tot ho donaria
i tota la seva vida poder-la anar estimant.

Laura, aviat vindràs a Olot a recuperació,
a la Guttmann de moment ja s'ha acabat.
Per tu i per nosaltres aquí serà millor,
podrem estar molt més temps al teu costat.

Quan vinguis aquí ja estaràs molt recuperada,
la Guttmann sempre ha estat la teva salvació,
els terapeutes dient: -la Laura sempre està disposada.
Pobra Laura, en tots els aspectes sempre ets la millor.

A la Guttmann hi has passat la pitjor temporada,
no és que ningú s'hagi portat malament,
sinó al contrari, sempre has estat ben tractada,
metges, infermeres, tothom hi ha estat present.

A la Guttmann hi has passat la pitjor temporada
i és per la gravetat de la teva malaltia,
perquè tot el temps, has estat ben cuidada.
Que tu Laura anassis malament ningú ho volia.

Tots desitgem que et posis bé aviat,
que d'aquesta malaltia en facis un net.
Els teus pares són qui més ho han desitjat,
també igual o més el teu *carinyo* Albert.

Laura, a no tardar tindràs canvi de logopeda,
esperem que sigui *carinyosa* i del teu grat,
que et tracti i et porti bé com una seda
i que tinguis la sort de parlar molt aviat.

Tota això és el que més s'està esperant
I el teu *carinyo* Albert encara molt més,
amb les seves penes i fatigues ho està desitjant,
perquè aquestes coses no són pagades amb diners.

La nostra Laura, la més maca i estimada,
tots desitgem que tinguis sort i alegria,
que puguis ser molt més afortunada,
i si Déu vol mai més cap malaltia.

Voldríem veure't com abans,
esperem amb il·lusió que es pugui aconseguir.
La majoria per poder estar entre les teves mans
principalment els teus avis, la Maria i en Martí.

Els teus pares i el *carinyo* Albert
amb quines ganes ho estan esperant,
tots ells són els qui més hi han fet
perquè la nostra Laura pugui anar-se recuperant.

El dia dinou d'abril del dos mil set,
serà diada per poder-la recordar,
tots vàrem quedar amb el cor fred
al sentir la Laura començar a parlar.

És l'alegria més gran que hem tingut,
de la manera que havies arribat, ningú s'ho creu.
Tots desitgem que ara tinguis molta salut
i molt contents de tornar sentir la teva veu.

Aquesta veu, que per desgràcia mai arribava,
des del primer dia que l'estàvem esperant,
amb quina il·lusió tothom desitjava,
de mica en mica, poder-te anar escoltant.

Són set mesos sense poder dir cap paraula
això és una desgràcia que ningú es pot imaginar
per què ha tingut que passar a la nostra Laura?
Ja que noies com la Laura, molt poques n'hi ha.

Després d'aquests set mesos i deu dies,
a la Guttman de moment ja t'han donat l'alta.
Pares i *carinyo* han passat més penes que alegries,
ara desitjant que mai més estiguis malalta.

De moment no estàs del tot ben curada
però a la Guttman ja no s'hi podia continuar.
Segons ells, ja s'havia acabat la temporada,
però ara desitgem que mai hi hagi de tornar.

Si amb els pares i el teu *carinyo* hi pots tornar,
quan tu ja estiguis del tot ben curada,
amb molt de gust has d'anar-los a felicitar,
per haver-ne marxat contenta i molt recuperada.

Gràcies a ells, ara ja pots estar aquí
perquè et volem sempre al nostre costat.
És una alegria per la iaia i l'avi Martí,
tot això nosaltres sempre ho hem desitjat.

Els pares i el *carinyo* encara molt més!
No hauran d'anar tan per la carretera,
s'estalviaran quilòmetres i molts diners
i tu, al costat del *carinyo*, estaràs de primera!

Per desgràcia, tu Laura no ho recordaràs,
aquell dia disset de setembre tan maleït
però sinó hi ha res de nou encara ho llegiràs
perquè el teu avi t'ho ha volgut deixar ben escrit.

Algunes coses pensaràs que no són veritat,
però tot el que el teu avi escriu és real.
Per tu Laura, nit i dia moltes hores hem plorat,
nosaltres ploràvem de pena i tu tenies mal.

Laura, de moment tot això s'ha recuperat
les coses semblen que esdevenen una mica més bé.
Que tinguis per sempre el teu *carinyo* al costat
i els teus pares i tota la família també.

Els teus pares i el *carinyo* Albert,
amb quines ganes ho estan esperant!
Tots ells són els qui més hi han fet
perquè tu Laura, poguessis anar-te recuperant.

De mica en mica s'ha anat aconseguint,
després de nou mesos d'anar malament,
moltes nits sola i *ratos* d'anar patint,
però gràcies a Déu avui estàs aquí present.

Laura, et desitgem tots la millor felicitat,
tot això per tu és el més important,
"que lo dolent per sempre s'hagi acabat
i amb salut sempre més al costat del teu galant".

Aquest galant és el teu *carinyo* enamorat,
homes com ell no en trobaries cap més,
no deixaria mai d'estar al teu costat,
per tu Laura, aquest *carinyo* és fet exprés.

Tu i el *carinyo* que molts anys pugueu *disfrutar*
i tots nosaltres amb salut poder-ho veure
ja que pel teu mal ens hem fet tips de plorar...
... tot això Laura t'ho pots ben creure.

Desitgem tots que puguis posar fi
a aquesta terrible i greu malaltia,
i que a casa de la iaia i l'avi Martí
salut tinguis per venir-hi cada dia!

T'estimem Laura!

Salut, Pau, i per tots adéu-siau.

Martí Renart Vilanova.

Les Preses, 24 de juny del 2007.